

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REKOMENDACIJOS

EUROPOS CENTRINIS BANKAS

EUROPOS SISTEMINĖS RIZIKOS VALDYBOS REKOMENDACIJA

2019 m. rugsėjo 26 d.

dėl informacijos apie kredito įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, filialus rinkimo ir keitimosi ja makroprudenciniais tikslais

(ESRV/2019/18)

(2019/C 412/01)

EUROPOS SISTEMINĖS RIZIKOS VALDYBOS BENDROJI VALDYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos įsteigimo ⁽¹⁾, ypač į jo 3 straipsnio 2 dalies b, d ir f punktus ir 16–18 straipsnius,

atsižvelgdama į 2011 m. sausio 20 d. Europos sisteminės rizikos valdybos sprendimą ESRV/2011/1, kuriuo patvirtinamos Europos sisteminės rizikos valdybos darbo tvarkos taisyklės ⁽²⁾, ypač į jo 15 straipsnio 3 dalies e punktą ir 18–20 straipsnius,

kadangi:

- (1) pagrindinis makroprudencinės politikos tikslas – prisidėti prie visos finansų sistemos stabilumo užtikrinimo, be kita ko, stiprinant jos atsparumą ir mažinant sisteminės rizikos susidarymą;
- (2) Reglamentu (ES) Nr. 1092/2010 pripažįstama, kad potencialią sisteminę riziką reikėtų stebėti ir vertinti remiantis įvairiais svarbiais makroekonominiais ir mikrofinansiniais duomenimis ir rodikliais, ir Europos sisteminės rizikos valdybai (ESRV) suteikiama prieiga prie visos informacijos, kuri būtina jos pareigoms, susijusioms su makroprudencine priežiūra, vykdyti, kartu užtikrinant tos informacijos konfidencialumą, kaip to yra reikalaujama;
- (3) kitos institucijos, kurioms pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemones arba vykdyti kitas finansinio stabilumo užduotis, įskaitant institucijas, kurios atlieka makroprudencinės politikos sprendimus pagrindžiančią analizę, taip pat turėtų turėti prieigą prie atitinkamų duomenų rinkinio ir rodiklių, kurių reikia jų užduotims atlikti. Atitinkamoms institucijoms prieinamos informacijos apie jų teritorijose esančius filialus apimtis ir teikimo dažnumas įvairiose valstybėse narėse skiriasi;

⁽¹⁾ OL L 331, 2010 12 15, p. 1.

⁽²⁾ OL C 58, 2011 2 24, p. 4.

- (4) Europos sisteminės rizikos valdybos rekomendacija ESRV/2011/3 ⁽³⁾, be kita ko, buvo rekomenduota valstybėms narėms užtikrinti, kad makroprudencinės institucijos turėtų teisę reikalauti ir laiku gauti visus nacionalinius duomenis ir informaciją, reikalingus jų uždaviniams vykdyti; tokia informacija apima informaciją iš mikroprudencinių institucijų ir vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų, informaciją ne iš reguliavimo srities ir informaciją apie konkrečias institucijas, jei pateikiamas pagrįstas prašymas ir imamas tinkamų priemonių konfidencialumui užtikrinti. Tačiau minėtoje rekomendacijoje nebuvo galima iš anksto numatyti įvairių institucinių priemonių, susijusių su makroprudencinės politikos nustatymu ir vykdymu, pasikeitimų valstybėse narėse nuo 2011 m. Dėl to rekomendacija tiesiogiai nespėdė klausimo dėl tam tikrų institucinių priemonių, kurių gali reikėti, siekiant užtikrinti, kad makroprudencinės institucijos galėtų gauti informaciją, kuri laikoma būtina jų uždavimams atlikti, tačiau nėra joms prieinama;
- (5) šiuo metu tarpvalstybinių finansinių paslaugų teikimas per kredito įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, filialus yra svarbi daugelio valstybių narių finansų sistemos dalis. Šiose valstybėse narėse tam tikri filialai a) kompetentingų institucijų buvo priskirti svarbiems pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES ⁽⁴⁾ 51 straipsnį, b) atitinka kitų sisteminės svarbos įstaigų kriterijus pagal Direktyvos 2013/36/ES 131 straipsnį, c) teikia ypatingos svarbos funkcijas pagal Europos gaivinimo ir pertvarkymo sistemą arba d) turi didelę rinkos, susijusios su finansinio stabilumo požiūriu svarbia veikla, dalį (toliau – finansiniam stabilumui svarbūs filialai). Sąjungos teisėje nėra suderintos finansiniam stabilumui svarbių filialų apibrėžties. Toliau vykstant finansinei integracijai Europos Sąjungoje, tarpvalstybinių finansinių paslaugų teikimas per tokius filialus ateityje turėtų didėti. Bet kuri institucija, kuriai pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemones arba vykdyti kitas finansinio stabilumo uždavimus, turi turėti galimybę gauti tam tikrą pagrindinę informaciją apie visus jos jurisdikcijoje veiklą vykdančius filialus, kurių patronuojančiųjų kredito įstaigų pagrindinės buveinės yra kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje. To reikia tam, kad institucija galėtų bent jau įvertinti, ar šie filialai yra svarbūs finansiniam stabilumui toje šalyje, kurioje jie vykdo veiklą. Jeigu institucija mano, kad taip yra, ji taip pat turi turėti galimybę gauti išsamesnės informacijos apie tų filialų veiklą;
- (6) kredito įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, filialai yra skirtingo dydžio ir svarbos. Tais atvejais, kai tie filialai yra laikomi svarbiais šalies, kurioje jie veikia, finansiniam stabilumui, reikia stiprinti atitinkamų priimančiųjų valstybių narių ir buveinės valstybių narių institucijų bendradarbiavimą. Tokiais atvejais būtina keistis atrinkta informacija apie patronuojančiąsias įstaigas ir grupes, kurioms šie filialai priklauso, siekiant įvertinti galimą sustiprinantį poveikį, kurį tokie filialai gali turėti pernelyg didelio kredito augimo ar krizės laikotarpiais. Keistis tokia atrinkta informacija apie tas patronuojančiąsias įstaigas ir grupes, t. y. informacija apie nuosavas lėšas ir svertą (įskaitant atitinkamus rezervo reikalavimus), finansavimo ir likvidumo riziką, verslo strategiją ir tam tikrus gaivinimo planų aspektus, taip pat būtina, siekiant užtikrinti makroprudencinės politikos veiksmingumą tokių filialų priimančiosiose valstybėse narėse;
- (7) dėl šių priežasčių laikoma, kad C rekomendacijoje nurodytą informacijos rinkinį pateikti yra būtina tam, kad institucijos, kurioms pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemones arba vykdyti kitas finansinio stabilumo uždavimus, galėtų vykdyti savo įgaliojimus. Tokia informacija turėtų būti teikiama, toms institucijoms pateikus pagrįstą prašymą, laikantis principo „būtina žinoti“ ir neperžengiant taikytinos Sąjungos ir nacionalinės teisės ribų. Jeigu šioms institucijoms reikia papildomos informacijos, kad jos galėtų vykdyti savo uždavimus ir stebėti ar vertinti sisteminę riziką arba kurti naujas politikos priemones, tokia papildoma informacija, pateikus pagrįstą prašymą, joms turėtų būti suteikta;
- (8) nei Direktyva 2013/36/ES, visų pirma jos 56 straipsnis, nei Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 ⁽⁵⁾ neužkerta kelio ar nesudaro kliūčių kompetentingoms institucijoms ir institucijoms ar įstaigoms, atsakingoms už finansų sistemos stabilumo palaikymą valstybėse narėse, keistis informacija joms vykdant savo priežiūros funkcijas. Nepaisant to, kad Sąjungos teisėje yra numatyta sistema, pagal kurią atitinkamos institucijos informacija keičiasi mikroprudenciniais tikslais, nėra sistemos, pagal kurią informacija būtų keičiamasi makroprudenciniais tikslais;

⁽³⁾ 2011 m. gruodžio 22 d. Europos sisteminės rizikos valdybos rekomendacija ESRV/2011/3 dėl nacionalinių institucijų įgaliojimų makrolygio rizikos ribojimo srityje (OL C 41, 2012 2 14, p. 1).

⁽⁴⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

⁽⁵⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investiciniams įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

- (9) centriniai bankai renka informaciją apie kredito įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, filialus. Europos centrinių bankų sistemos nacionaliniai centriniai bankai raginami dalytis tokia informacija su atitinkamomis institucijomis, šioms pateikus pagrįstą prašymą ir vadovaujantis principu „būtina žinoti“, nes laikoma, kad tai yra veiksmingas būdas palengvinti jų užduočių vykdymą;
- (10) tinkamai parengtos priemonės, reglamentuojančios keitimąsi informacija apie kredito įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, filialus, galėtų padėti institucijoms, kurioms pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemones arba vykdyti kitas finansinio stabilumo užduotis, vykdyti jų užduotis. Naudojant susitarimo memorandumus, atsirastų vieningumas ir nuspėjamumas ir būtų bendrai sutarta dėl to, kas yra laikoma svarbia informacija, reikalinga jų užduotims vykdyti; susitarimo memorandumai taip pat yra veiksminga ir efektyvi priemonė, siekiant sukurti keitimosi informacija tarp atitinkamų institucijų makroprudenciniais tikslais kultūrą. Šiuo požiūriu Šiaurės ir Baltijos šalių makroprudencinis forumas ⁽⁶⁾ ir naujausias Šiaurės ir Baltijos regiono susitarimo memorandumas dėl bendradarbiavimo ir koordinavimo tarpvalstybinio finansinio stabilumo klausimais ⁽⁷⁾ galėtų būti atskaitos tašku kuriant glaudaus atitinkamų institucijų bendradarbiavimo sistemą;
- (11) remiantis subsidiarumo principu, atitinkamą instituciją, kuri rinktų informaciją finansinio stabilumo ar makroprudenciniais tikslais, turėtų pasirinkti atitinkama valstybė narė;
- (12) pagal Direktyvos 2013/36/ES 40 straipsnį priimančiųjų valstybių narių kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad visos kredito įstaigos, turinčios filialų jų teritorijose, periodiškai praneštų joms apie savo veiklą tose priimančiose valstybėse narėse. Ši informacija gali būti reikalinga i) informacijos ir statistiniams tikslams, ii) siekiant identifikuoti svarbius filialus arba iii) pagal Direktyvą 2013/36/ES priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai patikėtiems priežiūros tikslams. Nėra aišku, ar pagal tą straipsnį surinkta informacija taip pat gali būti naudojama ir makroprudenciniais tikslais, nes atitinkamoje nuostatoje neišskiriama mikroprudencinė ir makroprudencinė priežiūra. Todėl Europos Komisija, atlikdama Reglamento (ES) Nr. 575/2013 513 straipsnyje numatytą peržiūrą, turėtų apsvarstyti, ar reikėtų peržiūrėti Sąjungos teisę, t. y. siekiant patikslinti, kad informacija iš filialų taip pat gali būti renkama makroprudenciniais tikslais;
- (13) kredito įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra trečiojoje šalyje, filialams taikoma tik nacionalinė teisė, o nacionalinės teisės aktai šiuo klausimu nėra suderinti Sąjungos teisės lygmeniu. Atsižvelgiant į dalinius pakeitimus, neseniai padarytus Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/878 ⁽⁸⁾, Direktyvos 2013/36/ES 47 straipsnis dabar numato, kad nacionalinės kompetentingos institucijos iš kredito įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra trečiojoje šalyje, filialų turi surinkti būtiną informaciją, papildytą bet kokia kita informacija, kuri laikoma būtina, kad būtų galima išsamiai stebėti filialo veiklą. Kai įmanoma ir tinkama, tokia informacija turėtų būti dalijamasi su institucijomis, kurioms pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemones arba vykdyti kitas finansinio stabilumo užduotis. Atlikdama Reglamento (ES) Nr. 575/2013 513 straipsnyje numatytą ir pirmiau minėtą peržiūrą, kuria siekiama patikslinti, ar reikėtų peržiūrėti Sąjungos teisę, t. y. siekiant patikslinti, kad informacija iš filialų taip pat gali būti renkama makroprudenciniais tikslais, Komisija taip pat turėtų apsvarstyti, ar būtų įmanoma tokiais tikslais rinkti duomenis iš kredito įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra trečiojoje šalyje, filialų;

⁽⁶⁾ Šiaurės ir Baltijos šalių makroprudencinis forumas (NBMF) yra regioninio bendradarbiavimo organas, vienijantis centrinių bankų valdytojus ir priežiūros institucijų vadovus. NBMF reguliariai aptaria finansinio stabilumo riziką Šiaurės ir Baltijos šalių regione ir tam tikrose šalyse, taip pat makroprudencines priemones ir jų abipusiškumą, kaip būdą mažinti šią riziką ir gerinti regioninį koordinavimą.

⁽⁷⁾ 2018 m. sausio 31 d. susitarimo memorandumas dėl Danijos, Estijos, Suomijos, Islandijos, Latvijos, Lietuvos, Norvegijos ir Švedijos atitinkamų ministerijų, centrinių bankų, finansų priežiūros institucijų ir pertvarkymo institucijų bendradarbiavimo ir koordinavimo tarpvalstybinio finansinio stabilumo klausimais.

⁽⁸⁾ 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/878, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2013/36/ES nuostatos dėl subjektų, kuriems reikalavimai netaikomi, finansų kontroliuojančių bendrovių, mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančių bendrovių, atlygio, priežiūros priemonių ir įgaliojimų bei kapitalo apsaugos priemonių (OL L 150, 2019 6 7, p. 253).

- (14) pagal Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1024/2013 ⁽⁹⁾ (toliau – BPM reglamentas) ECB yra kompetentinga institucija svarbių kredito įstaigų atžvilgiu bendro priežiūros mechanizmo (BPM) kontekste. Todėl ECB yra atsakingas už svarbių kredito įstaigų priežiūrą ir glaudžiai bendradarbiauja su nacionalinėmis kompetentingomis institucijomis, vykdydamas savo užduotis per jungtines priežiūros grupes, kurias sudaro ECB ir atitinkamų nacionalinių kompetentingų institucijų darbuotojai. Tai leidžia sklandžiai ir greitai keistis informacija, susijusia su prižiūrimomis kredito įstaigomis. Institucijos, kurioms pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemonės arba vykdyti kitas finansinio stabilumo užduotis, gali prašyti ir gauti informaciją iš ECB, kai jis atlieka kredito įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, filialų priežiūrą;
- (15) pagal BPM reglamento 5 straipsnio 2 dalį ECB yra atsakingas už nacionalinių institucijų priimtų makroprudencinių priemonių vertinimą ir, kai to reikia, už griežtesnių kapitalo rezervų reikalavimų ir griežtesnių priemonių taikymą. Šiuo atžvilgiu informacija apie kredito įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, filialus patenka į informacijos, kuri gali būti reikalinga ECB šioms užduotims atlikti, kategoriją;
- (16) BPM nedalyvaujančių valstybių narių kompetentingos institucijos gali bendradarbiauti ir keistis informacija apie prižiūrimas kredito įstaigas priežiūros institucijų kolegijose, kurios įsteigtos pagal Direktyvos 2013/36/ES 51 ir 116 straipsnius ir kurios naudojamos priežiūros užduotims, susijusioms su kredito įstaigos vykdoma tarpvalstybine veikla, koordinuoti;
- (17) šis tarpvalstybinis dalijimosi informacija mechanizmas skirtas mikroprudencinės priežiūros tikslams. Todėl Direktyvos 2013/36/ES 51 ir 116 straipsniuose ir Komisijos deleguotajame reglamente (ES) 2016/98 ⁽¹⁰⁾, kuriuose nustatytos bendrosios priežiūros institucijų veiklos sąlygos, konkrečiai nenumatyta, kad institucijos, kurioms pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemonės arba vykdyti kitas finansinio stabilumo užduotis, dalyvautų atitinkamose priežiūros institucijų kolegijose. Nepaisant to, atitinkama buveinės valstybės narės kompetentinga institucija iš principo turi galimybę kviesti kitus subjektus dalyvauti priežiūros institucijų kolegijų posėdžiuose, jei su tuo sutinka visi kolegijos nariai. Tam tikra informacija, susijusi su kredito įstaiga, kuriai priklauso filialas, ir kuria dalijamasi priežiūros institucijų kolegijose, gali būti svarbi makroprudenciniams tikslams. Šiuo atžvilgiu kompetentingos institucijos yra raginamos pakviesti atitinkamas institucijas, kurioms pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemonės arba vykdyti kitas finansinio stabilumo užduotis, dalyvauti svarstant konkrečias makroprudencinio pobūdžio temas, kurios aptariamoms priežiūros institucijų kolegijose. Tiesiogiai įtraukus tokias atitinkamas institucijas į priežiūros institucijų kolegijas galimų stebėtojų teisėmis pagal Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2016/98, atsirastų daugiau tikrumo dėl šio vaidmens. Kviesti makroprudencinių institucijų atstovus dalyvauti priežiūros institucijų kolegijų posėdžiuose, kuriuose jie informuotų kitus dalyvius apie makroprudencinę riziką arba reguliavimo pokyčius makroprudencinėse srityse, taip pat gali būti naudinga diskusijoms priežiūros institucijų kolegijose;
- (18) siekiant užtikrinti nuoseklų, veiksmingą ir efektyvų keitimąsi informacija šios rekomendacijos tikslais, Europos bankininkystės institucija (EBI), bendradarbiaudama su ESRV, turėtų parengti gaires dėl keitimosi informacija ir stebėti, kaip keičiamasi šia informacija. Kad būtų pasiektas tam tikras iš atitinkamų suinteresuotųjų subjektų gautos informacijos konvergencijos lygis, EBI, bendradarbiaudama su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, turėtų nustatyti bendrą susitarimo memorandumų sistemą;
- (19) ši rekomendacija nedaro poveikio Sąjungos centrinių bankų įgaliojimams pinigų politikos srityje;
- (20) ESRV rekomendacijos skelbiamos po to, kai adresatams buvo pranešta apie ketinimą paskelbti ir po to, kai Bendroji valdyba praneša Europos Sąjungos Tarybai apie ketinimą tai padaryti ir suteikia Tarybai galimybę reaguoti,

⁽⁹⁾ 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013 10 29, p. 63).

⁽¹⁰⁾ 2015 m. spalio 16 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2016/98, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES papildoma techniniais reguliavimo standartais dėl bendrųjų priežiūros institucijų kolegijų veiklos sąlygų nustatymo (OL L 21, 2016 1 28, p. 2).

PRIĖMĖ ŠIĄ REKOMENDACIJĄ:

1 SKIRSNIS

REKOMENDACIJOS

A rekomendacija. Bendradarbiavimas ir keitimasis informacija vadovaujantis principu „būtina žinoti“

Rekomenduojama, kad atitinkamos institucijos:

- 1) veiksmingai ir efektyviai keistųsi informacija apie kredito įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, filialus priimančiojoje valstybėje narėje, kai ši informacija būtina vykdant jų užduotis, susijusias su makroprudencinės politikos priemonių priėmimu ir (arba) aktyvavimu, arba kitas finansinio stabilumo užduotis. Informacija turėtų būti keičiamasi, gavus pagrįstą prašymą pateikti informaciją, susijusią su tokiais filialais, atsižvelgiant į gaires, kurias parengė EBI pagal C rekomendacijos 1 dalį, kai tokį prašymą pateikė priimančiosios valstybės narės, kuriai pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemones arba vykdyti kitas finansinio stabilumo užduotis, atitinkama institucija. Informacija, kuria turi būti keičiamasi, turėtų būti proporcinga filialų svarbai, kurią jie turi finansiniam stabilumui priimančiojoje valstybėje narėje;
- 2) sudarytų susitarimo memorandumus arba kitų formų savanoriškus susitarimus dėl bendradarbiavimo ir keitimosi informacija tarpusavyje arba su atitinkama trečiosios šalies institucija dėl kredito įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, filialų priimančiojoje valstybėje narėje, kai manoma, kad tai būtina ir tinkama visoms susijusioms šalims, siekiant palengvinti keitimąsi informacija.

B rekomendacija. Sąjungos teisinės sistemos pakeitimai

Rekomenduojama, kad Europos Komisija:

- 1) įvertintų, ar Sąjungos teisės aktuose yra kliūčių, dėl kurių institucijos, kurioms pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemones arba vykdyti kitas finansinio stabilumo užduotis, negali turėti ar gauti apie filialus informacijos, būtinos toms funkcijoms vykdyti arba toms užduotims atlikti;
- 2) siūlytų iš dalies pakeisti Sąjungos teisės aktus, kad būtų pašalintos visos tokios kliūtys, jei Europos Komisija, atlikusi vertinimą, padaro išvadą, kad tokios kliūtys egzistuoja.

C rekomendacija. Keitimosi informacija ir jo stebėsenos gairės

Rekomenduojama, kad Europos bankininkystės institucija:

- 1) parengtų gaires pagal A rekomendaciją dėl atitinkamų institucijų keitimosi informacija apie kredito įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra kitoje valstybėje narėje, filialus, įskaitant informacijos, kuria turi būti keičiamasi, sąrašą, bent jau pagal principą „būtina žinoti“ ir neperžengiant taikytinos Sąjungos ir nacionalinės teisės ribų. Į sąrašą turėtų būti įtraukti bent jau šie informacijos elementai iš kiekvienos iš toliau nurodytų kategorijų:

filialo lygmeniu:

- a) turtas ir pozicijos, nurodant jų suskirstymą;
- b) turtas, suskirstytas pagal skolininku grįstas priemones;
- c) įsipareigojimai, nurodant jų suskirstymą;
- d) finansų sektoriaus vidaus pozicijos;
- e) informacija, reikalinga nustatyti kitas sisteminės svarbos įstaigas (O-SII);

patronuojančiosios grupės / patronuojančiosios įstaigos lygmeniu:

- f) nuosavos lėšos ir svertas;
  - g) finansavimas ir likvidumas;
  - h) svarbi informacija apie filialus, pvz., verslo strategija ir tam tikri kredito įstaigų gaivinimo planų elementai, taip pat aktualūs priežiūros vertinimai;
- 2) bendradarbiaudama su ESRV, reguliariai stebėtų atitinkamų institucijų keitimosi informacija apie kredito įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, filialus, veiksmingumą ir efektyvumą.

2 SKIRSNIS

ĮGYVENDINIMAS

1. Apibrėžtys

Šioje rekomendacijoje vartojamos šios apibrėžtys:

- a) filialas – veiklos vieta, kuri yra kredito įstaigai teisiškai priklausanti dalis ir kurioje tiesiogiai atliekami visi ar kai kurie kredito įstaigų veiklai būdingi sandoriai;
- b) kredito įstaiga – kredito įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;
- c) finansiniam stabilumui svarbus filialas – kredito įstaigos, kurios pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, filialas priimančiojoje valstybėje narėje, atitinkantis bet kurį iš šių kriterijų:
  - i) priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija nustatė, kad filialas yra laikomas svarbiu pagal Direktyvos 2013/36/ES 51 straipsnį;
  - ii) priimančiosios valstybės narės kompetentinga arba paskirtoji institucija nustatė, kad filialas atitinka Direktyvos 2013/36/ES 131 straipsnio 3 dalyje nurodytus kriterijus, pagal kuriuos nustatomos kitos sisteminės svarbos įstaigos (O-SII), kaip nustatyta Europos bankininkystės institucijos gairėse EBA/GL/2014/10⁽¹⁾;
  - iii) priimančiosios valstybės narės nacionalinė pertvarkymo institucija nustatė, kad priimančiojoje valstybėje narėje filialas atlieka ypatingos svarbos funkcijas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES⁽²⁾ 2 straipsnio 1 dalies 35 punkte;
  - iv) filialo rinkos dalis viršija 2 % bet kurios vienos arba kelių pozicijų kategorijos, nustatytos Direktyvos 2013/36/ES⁽³⁾ 133 straipsnio 5 dalies a ir b punktuose;
- d) priimančioji valstybė narė – priimančioji valstybė narė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 44 punkte;
- e) buveinės valstybė narė – buveinės valstybė narė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 43 punkte;
- f) kompetentinga institucija – pagal nacionalinę teisę oficialiai pripažinta viešojo sektoriaus institucija arba įstaiga, kuri pagal nacionalinę teisę yra įgaliota vykdyti kredito įstaigų priežiūrą ir priklauso atitinkamoje valstybėje narėje veikiančiai priežiūros sistemai, taip pat ECB pagal Tarybos reglamento (ES) Nr. 1024/2013 9 straipsnio 1 dalį;
- g) susitarimo memorandumas – savanoriškas susitarimas, kuriuo nustatoma, kaip atitinkamos institucijos ketina bendradarbiauti tarpusavyje, ir kuriame nurodomi duomenys bei informacija, kuriais turi būti keičiamasi, laikantis taikytinų įstatymų ir kitų teisės aktų;
- h) atitinkama institucija –
  - 1) institucija, kuriai pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemones arba vykdyti kitas finansinio stabilumo užduotis, kaip antai, atlikti susijusią pagrindžiančią analizę, įskaitant (tačiau tuo neapsiribojant):
    - i) paskirtoji institucija pagal Direktyvos 2013/36/ES VII antraštinės dalies 4 skyrių ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 458 straipsnio 1 dalį;
    - ii) ECB pagal Reglamento (ES) Nr. 1024/2013 9 straipsnio 1 dalį;
    - iii) makroprudencinė institucija, turinti Rekomendacijoje ESRV/2011/3 nustatytus tikslus, susitarimus, įgaliojimus, atskaitomybės reikalavimus ir kitus požymius;
  - 2) kompetentinga institucija.

⁽¹⁾ 2014 m. gruodžio 16 d. Europos bankininkystės institucijos gairės dėl kriterijų, pagal kuriuos nustatomos Direktyvos 2013/36/ES (KPD) 131 straipsnio 3 dalies taikymo kitoms sisteminės svarbos įstaigoms (O-SII) įvertinti, sąlygos (EBA/GL/2014/10).

⁽²⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

⁽³⁾ Su pakeitimais, padarytais Direktyva (ES) 2019/878.

2. Įgyvendinimo kriterijai

1. Ši rekomendacija įgyvendinama taikant tokius kriterijus:
  - a) įgyvendinant deramas dėmesys turėtų būti skiriamas principui „būtina žinoti“ ir proporcingumo principui, atsižvelgiant į kiekvienos rekomendacijos tikslą ir turinį;
  - b) turėtų būti laikomasi priede nustatytų konkrečių kiekvienos rekomendacijos atitikties kriterijų.
2. Adresatai turi pranešti ESRV ir Tarybai apie veiksmus, kurių buvo imtasi dėl šios rekomendacijos, arba tinkamai pateisinti neveikimą. Ataskaitose turi būti pateikiama bent:
  - a) informacija apie veiksmų, kurių imtasi, esmę ir grafiką;
  - b) veiksmų, kurių imtasi, poveikio vertinimas, atsižvelgiant į šios rekomendacijos tikslus;
  - c) išsamus bet kokio neveikimo ar nukrypimo nuo šios rekomendacijos, įskaitant bet kokią uždelsimą, pateisinimas.

3. Tolesnių veiksmų grafikas

Adresatai turi pranešti ESRV ir Tarybai apie veiksmus, kurių buvo imtasi dėl šios rekomendacijos, arba tinkamai pateisinti savo neveikimą, laikantis šio grafiko:

1. *A rekomendacija*
  - a) iki 2020 m. gruodžio 31 d. atitinkamos institucijos turi pateikti ESRV ir Tarybai tarpinę A rekomendacijos įgyvendinimo ataskaitą;
  - b) iki 2024 m. gruodžio 31 d. atitinkamos institucijos turi pateikti ESRV ir Tarybai galutinę A rekomendacijos įgyvendinimo ataskaitą, atsižvelgiant į galimus nacionalinės ir ES teisės bei EBI gairių pokyčius.
2. *B rekomendacija*

Iki 2022 m. gruodžio 31 d. Komisija turi pateikti ESRV ir Tarybai B rekomendacijos įgyvendinimo ataskaitą.
3. *C rekomendacija*

Iki 2023 m. gruodžio 31 d. EBI turi pateikti ESRV ir Tarybai C rekomendacijos įgyvendinimo ataskaitą.

4. Stebėseną ir vertinimas

1. ESRV sekretoriatas:
  - a) padės adresatams, užtikrindamas ataskaitų teikimo koordinavimą ir reikiamų šablonų teikimą, o prireikus – išsamiau apibūdins tolesnių veiksmų procedūrą ir grafiką;
  - b) tikrins adresatų tolesnius veiksmus, teiks pagalbą, kai jie to prašo, ir per Valdymo komitetą teiks Bendrajai valdybai ataskaitą apie tolesnius veiksmus.
2. Bendroji valdyba įvertins adresatų pateiktas ataskaitas apie veiksmus ir pateisinimus ir, kai tinkama, galės nuspręsti, kad šios rekomendacijos nebuvo laikomasi ir kad adresatas nepateikė tinkamo savo neveikimo pateisinimo.

Priimta Frankfurte prie Maino 2019 m. rugsėjo 26 d.

ESRV bendrosios valdybos vardu
ESRV sekretoriato vadovas
Francesco MAZZAFERRO

PRIEDAS

REKOMENDACIJŲ ATITIKTIES KRITERIJAI

A rekomendacija. Bendradarbiavimas ir keitimasis informacija vadovaujantis principu „būtina žinoti“

Nustatomi šie A rekomendacijos atitikties kriterijai:

A rekomendacijos 1 dalis. Keitimosi informacija efektyvumas, veiksmingumas ir proporcingumas

1. Gavusios pagrįstą prašymą, kurį pateikė institucija, kuriai pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemonės arba vykdyti kitas finansinio stabilumo užduotis, atitinkamos institucijos turėtų rinkti bent šias informacijos rūšis ir jomis keistis, kaip taikytina: C rekomendacijos 1 dalies a–e punktuose nurodytą informaciją, susijusią su visais filialais, ir papildomai C rekomendacijos 1 dalies f–h punktuose nurodytą informaciją, susijusią su finansiam stabilumui svarbiais filialais.
2. Atitinkamos institucijos turėtų pranešti ESRV ir EBI apie visus klausimus, su kuriais buvo susidurta keičiantis informacija.
3. Kai EBI paskelbia gaires pagal C rekomendacijos 1 dalį, atitinkamos institucijos, gavusios pagrįstą institucijos, kuriai pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemonės arba vykdyti kitas finansinio stabilumo užduotis, prašymą, turėtų keistis bent tose gairėse nurodytu informacijos rinkiniu.
4. Keičiantis informacija reikėtų laikytis šių pagrindinių principų:
  - a) keitimasis informacija turėtų būti grindžiamas pagrįstu institucijos, kuriai pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemonės arba vykdyti kitas finansinio stabilumo užduotis priimančioje valstybėje narėje, prašymu, o prašoma informacija turėtų būti reikalinga toms užduotims vykdyti, atsižvelgiant į principą „būtina žinoti“;
  - b) informacija, kuria turi būti keičiamasi, turėtų būti proporcinga filialų svarbai, kurią jie turi finansiam stabilumui priimančiojoje valstybėje narėje, prašančioje informacijos;
  - c) institucijos, kurioms pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemonės arba vykdyti kitas finansinio stabilumo užduotis, prieš prašydamos informacijos iš kitų atitinkamų institucijų, turėtų atsižvelgti į prieinamą informaciją;
  - d) atitinkamos institucijos prašomą informaciją turėtų pateikti nedelsdamos;
  - e) atitinkamos institucijos, neperžengdamos taikytinos teisinės sistemos ribų, turėtų naudotis savo įgaliojimais rinkti prašomą informaciją, jei atitinkamoms institucijoms ji nėra lengvai prieinama;
  - f) atitinkamos institucijos turėtų, kai tik įmanoma, naudotis esamais informacijos teikimo šablonais;
  - g) atitinkamos institucijos turėtų perduoti duomenis naudotojams patogiu formatu, kad duomenis būtų galima toliau automatiškai apdoroti;
  - h) atitinkamos institucijos turėtų imtis priemonių, kad prireikus būtų sudarytos sąlygos konfidencialiai perduoti informaciją;
  - i) informaciją gaunanti institucija turėtų užtikrinti nemažesnę informacijos konfidencialumo lygį, nei tas, kurį taiko informaciją teikianti institucija.
5. Institucijų, kurioms pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemonės arba vykdyti kitas finansinio stabilumo užduotis priimančiojoje valstybėje narėje, neveikimas laikomas pakankamai paaiškintu, jei yra įrodymų, kad jų valstybėje narėje nėra finansiam stabilumui svarbių filialų, arba jeigu institucijos pareiškia, kad jos turi visą informaciją, būtiną jų užduotims atlikti. Atitinkamų institucijų neveikimas bus laikomas pakankamai paaiškintu, jeigu jos nebus gavusios iš atitinkamos priimančiosios valstybės narės institucijos, kuriai pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemonės ar vykdyti kitas finansinio stabilumo užduotis, pagrįsto prašymo pateikti informaciją.

A rekomendacijos 2 dalis. Bendradarbiavimo ir keitimosi informacija mechanizmai

1. Atitinkamos institucijos turėtų užtikrinti, kad bet kokiomis savanoriškomis priemonėmis, pavyzdžiui, susitarimo memorandumais, būtų nustatomas, *inter alia*, bendras abipusio keitimosi informacija principas, laikantis atitinkamų institucijų bendradarbiavimo principų ir keitimosi informacija gavus prašymą standartų, nurodytų A rekomendacijos 1 dalyje.

2. Laikoma, kad atitinkamos institucijos laikosi A rekomendacijos 2 dalies, jeigu jos pateikia įrodymų, kad tokios savanoriškos priemonės yra, arba pareiškia, kad jos turi įgaliojimus laisvai keisti informacija pagal A rekomendacijos 1 dalį, nenustačius tokių savanoriškų priemonių.
3. Atitinkamų institucijų neveikimas bus laikomas pakankamai paaiškintu, jei yra įrodymų, kad jų valstybėje narėje nėra finansiniam stabilumui svarbių filialų, arba jeigu institucijos, kurioms pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemonės arba vykdyti kitas finansinio stabilumo užduotis, pareiškia, kad jos turi visą informaciją, būtiną jų užduotims atlikti, arba kad nebuvo pateiktas ar nebuvo gautas pagrįstas prašymas pateikti informaciją.

B rekomendacija. Sąjungos teisinės sistemos pakeitimai

Nustatomi šie B rekomendacijos atitikties kriterijai:

Europos Komisija turėtų įvertinti, ar reikia keisti Sąjungos teisės aktus, siekiant užtikrinti, kad institucijos, kurioms pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemonės arba vykdyti kitas finansinio stabilumo užduotis, turėtų jų užduotims vykdyti būtiną informaciją, kad bent jau:

- 1) gavus pagrįstą institucijos, kuriai pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemonės arba vykdyti kitas finansinio stabilumo užduotis, prašymą, galėtų būti reguliariai renkama informacija, susijusi su C rekomendacijos 1 dalyje nurodytomis kategorijomis ir kurią turi parengti EBI;
- 2) galėtų būti renkama papildoma informacija, remiantis *ad hoc* pagrindu pateiktu institucijų, kurioms pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemonės arba vykdyti kitas finansinio stabilumo užduotis, pagrįstu prašymu;
- 3) būtų galima rinkti ir (arba) keisti informacija pagal A rekomendaciją, taip pat, jei įmanoma, atitinkamoms institucijoms neprieinama informacija, visų pirma, pagal Direktyvos 2013/36/ES 40, 47 ir 56 straipsnius ir Direktyvos 2014/59/ES 84 straipsnį, konkrečiai dėl keitimosi informacija apie tam tikrus gaivinimo planų elementus ⁽¹⁾;
- 4) Direktyvos 2013/36/ES 51 straipsnyje pateikta svarbaus filialo apibrėžtis tinkamai atsižvelgtų į finansinio stabilumo aspektus priimančiojoje valstybėje narėje;
- 5) būtų aišku, kad institucijos, kurioms pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemonės arba vykdyti kitas finansinio stabilumo užduotis, priežiūros institucijų kolegijose gali dalyvauti stebėtojų teisėmis pagal Direktyvos 2013/36/ES 51 ir 116 straipsnius.

Europos Komisija taip pat turėtų apsvarstyti galimybę į Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2016/98, Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 2016/99 ⁽²⁾ ir Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 680/2014 ⁽³⁾ įtraukti informaciją, nurodytą sąraše, kurį EBI parengs pagal C rekomendacijos 1 dalį, siekiant užtikrinti, kad kompetentingos institucijos turėtų prieigą prie tokios pat informacijos, kaip ir institucijos, kurioms pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemonės arba vykdyti kitas finansinio stabilumo užduotis.

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

⁽²⁾ 2015 m. spalio 16 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/99, kuriuo nustatomi techniniai įgyvendinimo standartai dėl priežiūros institucijų kolegijų veiklos funkcijų nustatymo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/36/ES (OL L 21, 2016 1 28, p. 21).

⁽³⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 680/2014, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 575/2013 nustatomi įstaigų priežiūros ataskaitų teikimo techniniai įgyvendinimo standartai (OL L 191, 2014 6 28, p. 1).

C rekomendacija. Keitimosi informacija ir jo stebėsenos gairės

Nustatomi šie C rekomendacijos atitikties kriterijai:

C rekomendacijos 1 dalis. Keitimosi informacija gairės

Keitimosi informacija gairės, kurias turi parengti EBI, turėtų, be kita ko, apimti:

- a) susitarimo memorandumą šabloną, kuriuo šalys gali naudotis keisdamosi informacija ir kuris gali būti pritaikytas prie tolesnių pakeitimų, kuriuos tos šalys laiko būtinais;
- b) papildomus veiksmingo ir efektyvaus keitimosi informacija principus;
- c) keitimosi informacija formas ir šablonus;
- d) konkrečią C rekomendacijos 1 dalyje nustatytą būtiną informaciją, įskaitant informacijos, kuria turi būti keičiamasi gavus pagrįstą prašymą dėl visų filialų, sąrašą ir informacijos, kuria turi būti keičiamasi gavus pagrįstą prašymą dėl finansiniam stabilumui svarbių filialų, sąrašą.

C rekomendacijos 2 dalis. Keitimosi informacija efektyvumo ir veiksmingumo stebėseną

1. EBI, bendradarbiaudama su ESRV, turėtų stebėti atitinkamų institucijų keitimosi informacija veiksmingumą ir efektyvumą, remdamasi tų institucijų pateikta informacija.
  2. Remdamasi iš atitinkamų institucijų gauta informacija pagal A rekomendacijos 2 dalyje nurodytą 2 atitikties kriterijų ir iš ESRV gauta informacija, EBI turėtų periodiškai, bent kartą per metus, pranešti ESRV apie atitinkamų institucijų keitimosi informacija veiksmingumą ir efektyvumą, įskaitant prašymų pateikti informaciją skaičių ir atsakymo trukmę, taip pat apie sudarytus susitarimo memorandumus.
-